

Sunerimę poledinės žūklės mėgėjai. Visi styguoja žieminukes, blizgina avižėles, galanda kabliukus, gamina bei tobulina naujausius ir jautriausius sargelius. Kiekvienas poledinės žūklės mėgėjas galanda mintį, kaip nusigauti prie upės ar ežero. Svarbus dalykas ir masalai. Todėl aptarsiu keletą masalų rūšių ir kaip jas laikyti namuose žiemos metu. Yra tokia patarlė: "kas turi gerą jauką, tas ir žuvį pagaus". Taigi:

Uodo trūklio lervos

Pats natūraliausias būdas laikyti uodo trūklio lervas - su vandeniu ir dumbliu, paimtu iš tvenkinio ar ežero, kur jos gaudytos. Du trilitriniai stiklainiai iki viršaus pripildomi per pusę dumblo ir vandens. Keikviename stiklainyje atskirai galima laikyti 10-12 degtukų dėžučių lervų. Tiek jų turėtų visiškai pakakti 10-15 išvykų. Stiklainiai su uodo trūklio lervomis laikomi balkone ar panašioje vietoje, kol lauke temperatūra laikosi aukščiau nulio. Dar geriau stiklainius laikyti šaldytuve ant apatinės lentynos, kur temperatūra daug stabilesnė - visuomet būna apie +5 °C. Beje, šitokios "augyklos" priežiūra ne tokia jau ir sudėtinga. Tereikia kartą per mėnesį iš to paties ežero, kur buvo sugautos uodo trūklio lervos, atvežti tris litrus vandens ir juo pakeisti senąjį abiejuose stiklainiuose.

Yra dar vienas būdas, kurį man atsitiktinai prie ežero papasakojo nepažįstamas žvejys. Uodo lervas galima laikyti drėgnose samanose. Jomis reikia pasirūpinti iš rudens. Lervas būtina kartą per savaitę sudrėkinti nusistovėjusiu vandeniu. Taip laikomos trūklio lervos išsilaiko puikiai, jei samanos sudėtos medinėje dėžutėje, ir susluoksnkuotos kartu su lervomis. Dėžutę geriau laikyti šaldytuve arba lange tarp dviejų rėmų, kur žiemą temperatūra svyruoja nuo 0 iki +4 °C. Žinoma, visų masalų priežiūra reikalauja dėmesio, patogiau būtų jų tiesiog nusipirkti. Bet juk nebus blogiau, jei pasirūpinsite ir "savais" masalais. Kitaip sakant, nevargęs nesidžiaugsi!

Mėsinės musės lervos

Žiemą šios lervos taip pat labai geras masalas. Iš rudens jos sudedamos į kokį seną (bent nekiaurą) kibirą su sausomis pjuvenomis. Į kibirą įpilamas puskilogramis manų kruopų. Kad lervos nesivystytų ir nevirstų lėliukėmis, jas būtina laikyti šaltai - rūsyje, balkone ir panašiose vietose. Kartą per mėnesį pjuvenas pakeisti. Vieną-dvi dienas prieš žūklę labai gerai mėsines lervas pašerti varške. Beje, šį pašarą sumaišius su maltais virtais raudonaisiais burokėliais, lervos tampa rausvos.

Sliekai

Tai irgi nepamainomas masalas žiemą. Sliekais taip pat reikia pasirūpinti iš rudens. Į didelę dėžę, kurios dugnas ir sienelės turi būti apkaltos fanera, rudenį įpilami 3-4 kibirai riebios sodo žemės ir sumaišomi su kibiru supuvusių lapų ar pjuvenų. Vietoj dėžės tinka ir statinė ar puskubilis. Į šią "veisyklą" įleidžiama daugiau nei pusė kibiro sliekų. Dėžę geriausia laikyti vėsioje vietoje, pavyzdžiui, rūsyje. Žemę kartą per savaitę palaistoma vandeniu. Retkarčiais sliekus reikia pamaitinti. Galima varške, trintomis žaliomis bulvėmis, vandenyje mirkytu batonu. Jei sąlygos pakankamai geros, sliekų prisiveisia tiek, kad net vasarą nebereikia jų gaudyti.

Dumblinės musinės lervos

Dažniausiai aptinkamos tekančios upės dumblė. Šią lervą žvejai dar vadina "krokodilu". Dumblinės musės lerva panaši į tamsiai pilką vabalą su dviguba uodegėle - "šakute". Jos ilgis yra apie 2 cm. "Krokodilus" žuvys taip pat labai mėgsta. Ypač juos "dievina" ešeriai ir kuojos. Laikomos šios lervos taip pat, kaip ir uodo trūklio. Galima laikyti jas kartu arba atskirame inde su dumbliu ir vandeniu, bet būtinai tokios pat temperatūros. Yra dar daug puikių masalų. Paminėjau tik pačius žuvų mėgstamiausius ir dažniausius masalus. Įdomu, ar yra žvejų, kurie žiemą turi visų šių minėtų masalų? Turbūt yra. Toks žvejys tikrai vertas pagyrimo. Juk ne veltui pasakyta, "kas turi gerą jauką..."

Žiemai artėjant

Parašė "Meškeriojas", Nr. 12 (27) 1997 m
Šeštadienis, 11 Birželis 2011 02:00

"Meškeriojas", Nr. 12 (27) 1997 m. gruodis